TOPLU ESERLERİ

Alaeddin Özdenören

bütün şiirleri

© İz Yayıncılık Limited Şirketi, 2017

Sertifika no: 17313

İZ YAYINCILIK: 868

sanat edebiyat dizisi: 197

ISBN: 978-605-326-077-6

6. baskı, İstanbul, 2017

Litros Yolu, Fatih Sanayi Sitesi 12/280, Topkapı-İstanbul

telefon: (212) 5207210 • faks: (212) 5115791

www.iz.com.tr • bilgi@iz.com.tr

kapak: Hamdi Akyol

Basıldığı yer: Alemdar Ofset Matbaacılık Davutpaşa Caddesi
Besler İş Merkezi No: 20/29 Topkapı/İstanbul (Sertifika no: 22953)

ALAEDDİN ÖZDENÖREN, 1940 yılında Maraş'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini Maraş, Tunceli, Malatya ve İstanbul'da tamamladı. İstanbul Üniversitesi Felsefe bölümünden mezun oldu. Çeşitli okullarda öğretmenlik görevinde bulundu. 1991 yılında Kültür Bakanlığı'ndan müşavir olarak emekli oldu. 2003 yılında vefat etmiştir.

Yayınlanmış eserleri şunlardır: *Güneş Donanması* (şiir), *Batılılaşma Üzerine* (deneme), *Yakın Çağ Batı Dünyası ve Türkiye'deki Yansımaları* (deneme), *Devlet ve İnsan* (deneme), *Gide Gide Yalnızlık* (şiir), *Şiirin Geçitleri* (şiir tahlili) *Şiirler* / 1975-1999 (şiir). *Geleceğin İnsanı,* Açılı/yorum

HABERSİZ

Çocuk uykusunda gülüyor
Yılların acı çığlığından habersiz
Elleriyle oynuyor karanlıklar
Sessiz sessiz.

Ah bebem
Rüzgâr saçlı bebem
Bilsen insanların hâlini bir
Bu kara yalnızlıkta körelen
Işık benimdir.

Bu uzayıp giden yolda
Ağlayıp ağlayıp da
Aklımı sokmuşum girdabına
Yaşamanın.

Çocuk uykusunda gülüyor
Yılların acı çığlığından habersiz
Elleriyle oynuyor karanlıklar
Sessiz sessiz.

AYAK SESLERİ

Birazdan soğuk çıkar
Bir ürperti geçer içimizden
Deniz ta ayaklarımızın dibine gelir
Bir baskın verir gibi sessizce gelir
Üstümüze renk renk kuşlar serpilir
Gözlerinin içi güler gece aydınlanır
Ve bütün eşya kaçışır uzaklara.

Bir anlatışın var gelişinle gülüşünle
O hiçbir zaman olmayacak olanı
O nice bin serüvenden arta kalanı
Kalbimizin her vuruşunda daha iyi anladığımız
İçimizdeki kudurgan şeytanı
Ki loş koridorlarına üniversitenin
Bir sigara paketi gibi buruşturup attığımız gençlik
Çay bardaklarında eriyen günler
Sizler tanırsınız o şaşmaz yanılmaz şeytanı.

Şimdi ben seni gözlüyorum
Geçmiş gecelerin aralığından
İçiçe rüya kapılarını açıp geliyorsun
Bir tüy gibi hafif geliyorsun
Anlıyorum kapıların açılıp kapanışından.

Şimdi sen geliyorsun o sonsuz kayalıklardan
Sırları gümüşten olan o sonsuz kayalıklardan

Yalvaran sesin geliyor düğümleniyor içime
Karlı bir gün dönüşünde olduğu gibi.
Sen geliyorsun ayak seslerinden belli
Ayaklarının yerleri öpüşünden belli
Ki o öpüşler deniz dalgalarına vergi
Ayaklarında menekşelerden bir sergi
Menekşeler mi seni bana getiren.

Başım acıların dalgın gölünde
Mümkün mü geçmiş gecelerin birinde
Buluşmak yeniden
Şimdi gelinmez o yerlerdeki sevgiliyle.

Yahut zaman tamamlaya dururken devrini
Giyinerek hatıralar elbisesini
Düşmek izine senin
Gittiğin o sürgünler ülkesinin
Çekip çıkarmak içinden.

İçimde bir dönüş başlıyor yeniden
Şiirin kutsal çağrısına ve aşka
O afyon sarısı ırmağa
Ve bütün aldatılmış kadınlara
Çünkü yalnız onlar öper gözlerinden çocukların
Yalnız onlar katlanır acının çığlıklarına

NARİN IRMAKLAR

Narin ırmaklar süzülür üstünden
Ölüleri soluyan toprağın
Geçmiş günlerin güleç ırmakları
Nerde kıyınıza oturduğum günler uzun uzun
Besbelli yapayalnız bir çocuktum o zamanlar
Farkındayım beni unuttuğunuzun.

Size kırıldığımı sanmayın sakın
Biliyorum değişen çok şeyler oldu akışınızda
Gül değil kan sürüklediniz
Bir zamanlar sırtınızda.

Biz o zamanlar ağacı gürül
Kanları güneş gibi çocuklardık
Kaderin altın dünyasında yaşardık
Ve yaşardık kendi bildiğimizce.

Ey şimdi kekik kokan kırmızı topraklardan
Geyikler gibi akan
En sevimli gülümseyişleri gözlerime yansıtan
Zalim kıvrımlarında eşsiz çocukların boğulduğu
Damarlarımızı dolaşan
Kan.

Nerde kıyınızı süsleyen güneşin çocukları
Aşkın ve inancın bahtsız çocukları.

SIR

Güzelliğinden çırpınan bu gecenin
Sularını evliyalar getirir
Bir gülüş gibi yolunur maziden
Yararak eşyanın direncini
Sonsuzluğa aşka ve hürriyete doğru
Uzanır dağların sessizliğinden
Korkuya kapılmayalım diye.

Bu gece devine devine
Kalbimden geçen nehir
Gelecek günlerin şarkılarına
Susuz dudaklarına kentlerin
Benden selâm götürür.

Benden selâm olsun diye
Uzak kentlerdeki kardeşlere
Göğsünü kabartır bir karınca
Dağların en şahına mağrur
Hafızam denizler kadar olur
Dökülür karanlığın avuçlarına.

Benden selâm olsun diye kuşlar
Bu gece aydınlıkları avuçlar
Sabahlar ve arzular içre
Geçerek varlığın sırlı kapılarından.

Bir köylü çarığı gibi derin ve ıssız

Hudut boylarında nöbette.

AĞRI

Geçtin atılmış bir sigara ölüsü gibi yalnız kentten
bir ırmağın kollarında sıktığı
safralanmış gök altında
yıldız indiren yağmurda
Geceyi bir süt gibi içmiş olarak
Ve yangın yaprakları hâlinde.

Kapıları ardına dayalı evlerin
Çatal sular akan kovuklarından
Arayıp çocukluğunun zevrakçesini
Koyu elmas yalnızlığını
Güneş rahatsızı çocukluğunun
sesi boşaltılmış sokaklarından
Geçtin bir şeyi bir an'a sığdırmak gibi.
Kent suyu çekilmiş saksılarda
Savaş alanlarına sürülmüş erkeklerini
Dağarcığından kadınların
Bir bir çekilerek.

Onlar ki tutup ellerinden
Topraktan göğermiş elleriyle
Geniş yaprak alınlarını
Dayayıp süt bezlerine
Ve bırakıp kucaklarına
Kentin boş vitrinlerine
Resimler çizen çocukların

Çekince savaş kargılarını kandan
Gökyüzü çillerini doğurdu
Serperek senin de yüzüne
Kızartısı sulara vurdu doğu yaylalarının
Ve ölümün yarım bıraktığı insanlar
Koltuk değnekleri el arabalarıyla
Çevirip göz namlularını
Çevirip çevirip çevirip.

Barış böyle geldi.
Hiçbir değişikliğe uğratmadan
Hiçbir şeyi.

GÜNEŞ DONANMASI

I.

Melon şapkalı birtakım adamlar
Gördüler görülecek yerlerini kentin
Selâmladılar halkı saygıyla
Kavisler çizerek şapkalarıyla.
İşte o ilk sırada gördüm seni
Camlarına sinekler üşüşmüş bir kahveden
Oldukça uzun bir ekmek kuyruğunda
Sırtında yorgun bir yağmurluk
Ve bomboş gözlerle.
Geçerek aralarından
Üç aşağı beş yukarı dolaşan
Havai bahriyelilerin
Sana geldim.
Ekmekle makyaj arasındaki farkı düşündük seninle
Ve çok eskiyi.
Birlikte çiçek falına baktık
Çitlenbik kokulu bir yatakta.

Kente giren ilk muhacir
altın ışıklarıyla donanmış güneşin
Göğsünde iri bir gül
Bilinmez serüvenlere işaret.
Garson bir çay acele olsun
Cevap bekleyen biri var çünkü

Hangi sur taşının altında kimbilir
Emniyete alınmış yalnızlığıyla.
Bu kente bir tek kapıdan girilir
Sürünerek otlar boyu
Ölüm sularından içilir.

II.

Haydi muhacir kalk
Önce gider susuzluğunu
Sonra sevgiyle uyandır çocukları
Yüzlerinde yeni haberler uçuşan.
Ve öğret onlara
Kelimelerin nasıl dizildiğini
Usta askerler gibi.

AY ŞİİRİ

Yakın komşumuz ay gibi
Göğsüm geceye gerilmiş bir yay.

KALBİM SAĞ YANIMDA

Kalbim sağ yanımda çarpıyor
İçimde döngün bir ay kabarırken
Ki göz evlerinin ardından içeri
Ağlamak barışı sağlar mı ki
Ağ bozumu serpme sularla.

Açık deniz sofrasında
Sonsuz dağlarını denizlerin
Aşarak üstlerinden bir bir
Bir ince yelkenlidir
Altın çağı getirir
Göğü emziren mızraklar genç omuzlarında
Ve yukardan aşağı
Göğüsleyerek güneşi
Getirir ve bağlar korsan çağımıza
Yerinden oynayan kopan bir fırtına gibi
kalbim sağ yanımda.

Öldü çünkü öylesine gençti
Ölümle hayatın arasında sıkışan gözleri
Bana aralık bakışlı gözleri
Kentin karnındaki hücreye ilişti.

Bağrında yamru bir kalkan
Gençlik ince bir kanken kulaklarında
Ağzında ay köpürdü.

Feryadı soğuk aynalarında
Eridi gitti kentin
Göğü tutan o billûr ses
Ulaştı geldi bana
Kalbimin sağ yanına

Her gece mermi gibiyim yatağımda

Gök sularından savaş alanlarından arta kalan
Güz değirmeni kalbim
Bahar sularıyla çalışıyor
Kalbim sağ yanımda çarpıyor.

CEBİMDE ÖLÜMÜM

Gülüm gülüm
Bu kentin koynuna girdiğim günden beri
Cebimde ölümüm
Avuç avuç dağıtırım insanlara
Bir türlü tükenmez ölümüm.

Üzümleri aydınlatırım
Masal çarşılarını
Yatağına sığmayan ırmakları
Mağra içlerine gizlenmiş aşkları
Yerler mühürlenince akşamları
Kanlı sulara gömülürüm.

Gülüm gülüm
Benim ölümüm
Çocukların kulaklarına küpedir
Vitrin denizlerine zincirlenmiş çocukların.

I.

Sessiz bekçisi sazlıkların
Akşam üstlerinin dağıtıcısı
Aşkı gözleriyle ağartan çocuk
Durdur akıntısını karanlığın
Kendini yeni bir gülüşe hazırla
Yağmur göçlerine
Denizleri ağırlayan ırmaklara
Karlı ve ıssız odalara
Hazırla kendini

Geceye sarkan gülleri devşir
Koyun seslerini biriktir avuçlarında
Taşı yorgun uykularına işçilerin
Seheri heybeleyen çocukların.
Ay yeni bir haber gibi doğsun göğsünden
Dağ ürpersin
Toprak kabarsın
Damarlansın ağaç
Güneş zıplayarak çıksın kovuğundan.

Aşkı gözleriyle ağartan çocuk
Gözlerin alnın ve sevdanla düşün
Düşün ki ülkem nice uçurumlardan sonra
Kesik kesik ama hızlı

Bir orman yağmuru gibi
Dönüp duruyor içimde.
Ülkem
Kanlı divana.

Aşkı gözleriyle ağartan çocuk
Ahiboz çayının kıyısında
Kuşlar adını çığrışıyor

II.

Aşkı gözleriyle ağartan çocuk
Geceler ağını kalbime salar
Vahşi uğultularla dolu ve soğuk
Çırpınıp duruyor ülkemde dağlar
Üstüme üstüme geliyor dağlar
Her yanım rüzgâr ve kar.

Aşkı gözleriyle ağartan çocuk
Sendedir göçlerin getirdiği düş
Buluttan buluta dağılan gülüş
İçimde biriken kan oyuk oyuk
O hiç bitmeyecek olan yolculuk
Yaprakların arasından düşen yel
Göğüslerden boşalan sıcaklık
Geceyi yüklenmiş sular yıldızlar
Büyük yağmurlara dönüş sendedir.

Sendedir bilirim bunca çocuğun
Kendini vermesi toprağa gün gün
Ve bir kar gibi eriyen günün

YALNIZLIK BİR ADTIR

Ben artık bir kent yorgunu değilim
Kalbimin son durağı sanırım
Kutsal yoksulluğuna bürülü bir köydür
Bir el kadar açılmasından göğün
Ayın harmanda savrulan kızıl eteklerde
gelişmesinden
Hiç korsan görmemiş papatyalardan
Ömrü siper içlerinde sessizleşen yaşlılardan
–Yararak ağır akan suları namazla
Gömülürler geceye
Ve keskin kılıçlar gibi dolaşırlar hâlâ
Ağaç altlarında–
Yeryüzü ve gökyüzü çözümünden edinilmiş
Sonsuz bilgilerle savunurlar beni
Kara kent akşamlarının bakır ışıklarına karanlık
(oyuntularına.

Deniz bunalımlarına
Koluma giren batı gölgelerine
Beyin sularında dolaşan çılgın kuklalara
Kalyon kalyon kıyılara sergilenen
Geçmiş günler yaslarına
Ki mümkündür bulmak içlerinde
Kısa sonlu ve unutulmaz arkadaşlıkları
Kayan toprak üstünde tutunma çabalarına
Göğsümde sükûnetle taşıdığım öfkeye karşı

Savunurlar beni
Bana karşı.

Burda ölüme uysal bir sal sırtında geçilir
Ekin diplerinde kayan su gibi
Benek benek süsleyen gökyüzünü
Sonu gelmez kuş eksilmelerine benzer.
Yalaz vurgun çarpıcı bir özlemdir her evde
Gidip gelirler gelip giderler akşam toplantılarına
Bir sevinci çoğaltmanın olağan sevinciyle.
Sabahları kapı aralığından uzanan
İnce çelimsiz tahribi kolay bir el
Bir hüznü inceltip inceltip
Sarıp sarmalayarak gökyüzüyle
Azar azar yayar insanlara
Düşüncelerimi kementleyen alınyazısı
boğuntularına.

Ve bir ağaç yanar
Yanarak aydınlatır çevresini
Bu ağacın duasıdır
Suya bir gölge düşer
Kaçışır bütün balıklar
Ölümü hatırlayarak.
Ve ezanla birlikte
Toprak uçuşur mezarlıklardan
Yeni bir ölüyü sevindirmek için.
Ağıllardan çıkan koyunlar ve çocuklar
Onlar kopuk kopuk uzaklaşan yalnızlıklardır
Düşüncemin dörtyana saçılan sevinçleridir.

Kar yağınca köy dağa tırmanan ak bir ata benzer
Kar kalbimizi buruşturan kardır
Kızları kar içinde ışıklar
Gökyüzünden süzülmüş başaklar
Göğüs geçirişleri bile kendilerine özgüdür
Duyurur uzun ayrılık vakitlerini
Ölümü bitişik oda yapar.

Akşamları mezarlıklardan
Tan giysili ölü çiçekleri
Köy içlerine iner.
Dağlardan dev gibi yalnızlık iner
Top top ellerinde çocukların
Kızlara öte dünya armağanı olan
Ama onlar
Sonbahar yaprakları gibi telaşsız
Usulca kayarlar çeşmelere.

Ey köy
Deniz kıyısından dağ eteğinden
İçime akşamlar serpilirken
Bana bir sitem gibi geldin
Bozdun bütün yanılgılarımı
Atlayarak çocukluğumun bey dağından.

KAFKASYA

I.

Vardır uydurma amerikası
Köşe başlarını ve içimin belirli noktalarını
Ve bütün gece kıyılarını
Tutmuş teker teker
Ve yeni bir yılgınlığa uygulamış
Bir yılgınlık ki yenilenir durmadan
Babamın kaputunda kalpağında
İçinden kılıç çıkan bastonunda
Yani kalbimin kafkasyasında
Kâbus çökerten bir bulut çırpınışı
Toplum yuvarlanışında
Ve benim sarımsı gözlerimde
Kirli sokaklardan kirlenmiş pastanelerden
Halk sızısından yahudi ağusundan şurdan burdan
KafkaKafkadan Kafkasyadan Kafkakasyadan
Korkuyu bir orman gibi çoğaltır.

Kafkasya
Bir yer adı mıdır
Vurur gözlerimin eskisine
İçimden karanlığını savurur
Savaş sesini savaşın uğultusunu
Dönüşü olmayan askerleri
Yapraksız ağaca dönen anneleri

Geceleri tek başlarına denize yürüyerek suların
(yalnızlığını paylaşan
Savaşan askerleri aydınlatan genç kızları
Ve daha neleri neleri içine alır.

İşte bu
İçimde nefes alıp veren
Kentin hırçın bir noktasından
Güneş altındaki yorgun işçiden
Duvar diplerinde güneşlenen ihtiyarlardan
Ki yırtıcı kuşları andırır yüzleri
Yüreğimin büyüyen uçlarına vuran kafkas yası
Göğüs kafesimden
Uzağa daha uzağa
Kanayan alnımın
Halkın birikmiş öfkesiyle
Ve yaşlı kadınların
Sabırlı bekleyişlerle
Gelir diye bir gün
Gelecek diye bir gün
Teselli sağlayan
Işıklı ve gelgeç oval yuvarlaklardan
Bastıkça her yanından ses veren evlerin açılan loş
(odalarında
Baş köşe güvercinleri
Sabır otu saçlarınızdan
Kayalaşan elleriniz ve göğsünüzden
Dualar karıştırın korkularımıza ki
Yeni bir anlam taşıyalım toprak altlarından.

II.

Her zaman ıslak çevreleriyle
Ev içlerinde beşik diplerinde
Acı sağılan uzun ve süreli göğüslerinden
Aşkı yavaşlatan ev görünüşünde
Hayatın koynundan çıkar yaşlılık.
Kar çizgilerinin büyüsünde şekillenen evlerini
Kederli ve gülümser minareli bir akşam üstünü
Altın buğday sellerinin boynu büküklüğünü
Hatırlarlar ve yırtıcı bir sızıltıyla.

Onlar bir yerlerden gelirler
Bir yerlerden bir yerlere
Bilmedikleri ama duydukları
Kışla diplerinden dağılan
Bir varoluş kıvranışıyla
Buzlu bataklıklara dökülen kanlarını
Emdi yerlerin hafızası
Büyüdü ve geniş toprakları büyüledi.

Onlar bir yerlerden gittiler
Ve mevsimler döndü
Cepheden cepheye dolaşan mektuplar gibi
Barut kokulu gül kurusu içli
Ev iniltilerini taşıyan çocuk yakarışlarını
Ve mahrem sıcaklıklarını kadınların.

Ağaçların sulara ve göğe
Özgür ve salkımsaçak

Çırpınan bir düş diliyle
Erken ağarmış bir isyan gibi
Kınanan varoluş hakkı için
Sarkarak üstlerinden
Döğüştüler eşsiz bir yiğitlikle,
Ağızları pınarların ağızlarında
Ağızlarından dökülür kerbelâ.

Göz armağanı gönül katığı
Ateş bulamacı yola koyulmuş
Erkek bileklerinin hakimiyetinde uslandırılmış
Mızrak uçlarında beslenmiş ölüm
Bir dokunuşta canlanacak olan
Gibi olan kurumuş ağaç benzeri
Yağmurlarda daha uzayan boyunları
Nadir öpülür ve gözlerimizi yöremizi dolaşır
İçimize yerleşir bir mezarlık
Yumuşak bir geçit olur kentlerden kırlara
Tarihi yonta yonta
Ve tarihin yontarak.

Biziz şimdi yoklayan onları
Yirminci asır sularında.
Hayat kurudu ve insanlar
Taştan oyulmuş gibi yüzleri
Dolaştılar ordan oraya.

YIKANDIKÇA AZGINLAŞAN BİR ATEŞ GİBİ

Adını doğruyorum. Bir yalnızlığı doğrar gibi
(doğruyorum adını.
Yatılı bir okulun bahçesinde. Hüzne ve acıya
boşalan
Gizli işsizliklere. Yapraklara ve öğretmenlere
(dokunmadan. Korkuluklara.
Sessiz ve tenha adımlarla. Gizliliklere ve gizlenmeğe
(alışarak.
Adını soyuyorum. Bu kenti dize getirmek için.
Bu kenti ve her şeyi. Soyuyorum adını. Geriye bir
(kimsesizliğin kalıyor.
Onu alıp yüzüme gözüme sürüyorum. Kalbime.
Hiç uğrak vermeyen kalbime.
Adını kesiyorum. Yalaz bir bıçakla.
Ustura ağızlı bir Hartlap bıçağı. Maraş yapısı.Bazen
(Diyarbakır'da rastlanır gölgesine.
Adını kesiyorum. Bir yalnızlık doğuyor ötgür.
Ötgür bir gece yaşıyorum.
Bir yasağı bütün hıncımla boğuyorum. Yanlış bir
(devletin yasağını.

Yerin altına girdiğimizde. Yeri üstümüze
çektiğimizde.
Yaklaşsın annemiz uzak sesiyle.
Derimin tehlikelerine dokunuyorsun işte.

Kanımın kıvrımından geçiyorsun işte.
Bir ağaç büyüyor. Gür. Bir kuş ötüyor. Öt.
Ötgür bir gece yaşıyorum.

Bu kentin ortasındasın. Şımartılmış otomobillerin
(arasında
Gözlerinle bir çıkış yolu arıyorsun
Oysa ben senin direnişini bilirim
Yıkandıkça azgınlaşan bir ateş gibidir.
Bilirim. Vakitlerden bir kan vaktidir.
Bir yenilgi haberi kamçılanan sulardan.

Diyorum bu kentin ipleri kimin elinde.
Diyorsun elleri olmayanların elinde.
Diyorum ağaçlar neden büyütür acıyı. Sanki
neden.
Diyorsun hiç savaş sağlanır mı savaş vermeden.
Diyorum balkonlara gerili ipler
Hangi ölümün çamaşırlarını bekler.
Diyorsun bu kentin bir yüzü sulara dönük
Bir yüzü bize
Bu kenti her gece ay emzirmese
Sulara kapılıp gideriz ay emzirmese.
Bir mızrak gibi geçiyoruz geceden

Sulara kapılsak nolur geceden.
Yankımızı tutsak. Duvarlara çarpa çarpa büyüyen.
Tutsak 'tutsak' özgürlüğümüzü. Duvarlara çarpa
(çarpa büyüyen
Birbirimizi tutsak. Birbirimize tutsak olsak.

Bir köye ilk kez birlikte gitsek.
Saçların saçlarıma karışsa yüzün yüzüme.
Bir çocuk defterini düşürmese. Hayatın kaçağı.
Evler üstümüze üstümüze ürümese. İnsanlar.
Çıkarsak ülkemizin tarihinden bir yanlışı.
Tarihî bir yanlışı. Geriye kalan nedir.
"Batı notları" ve mavi bir gecenin barışı.
Bir ağıtı büyütüyorum. Ağıtla yıkanmış bir geceyi
(büyütüyorum.
Bütün geceleri büyütüyorum. Ağıt yakmak
ulusuma
(vergidir.
Bütün ağıtları yakıyorum.
Yeni ağıtlar doğuyor küllerinden.
Adın kalbimde kanıyor.

SERPİNTİLER

–Ramazan Dikmen'e–

–Çocuk
Uçurunca avucundaki arıyı
Gülümsedi ve kapadı gözlerini
Sarı çiçekler açtı dudaklarında–
Karıncalar yıkanıyor ay ışığında
Bakışlarında su uçurumları
Düşlerime ağıyorsun
Bilirsin hiçbir düş ucuza alınamaz
İçdenizin ortasında renksiz kumsalda duruyorum
Irmaklar sararıyor
Sislerin arasında vapur görüntüleri
Gömülüp giden dalgalar
Uzaklaşıyorlar kıyıdan.
Geceleri köprüden geçemem.
Çünkü her seferinde bir kış ayaklanması olur
Derin ve düz sürülür tarlalar
Sarıya dönüşür nar ağacının alevi
Çünkü yalnızlığım taş çıkartır başka yalnızlıklara
Sarı alevli bıçaklarını savurur.

Gece ağzımı yakıyor
Esintiler ve esintileri izleyen sessizlikler içinde
Nerdesin günün doğduğunu gören hükümlü
Nerdesin içimi sarmalayan kasırga

Çorak toprakların ağıtıcısı
"Bir çocuk ve bir kanarya kadar zararsız olmalıyım"
Sıtma nöbetleri
Sazlıklar
Sarı bir maske altında
Başkaldırma atılımları.
Çıkıp geliyorsun
Gencecik dopdolu ve sağlam
Elinle gözlerini gölgeleyerek
Yaşanmış olan gizli saatlerin yükünü
Sıkarak avuçlarında.

–Yersizim yoksulum âvareyim
Yerlerde göklerde divâneyim
Saçlarında hâleyim
Öyle deme böyle deme güzelim
Sesindeki son vâdeyim
Ne kadar sıksan da göğsüme kurşunlarını
Ben senin göğsünde açan lâleyim
Aman ey hemvâre
Sana âmadeyim
Salma ki beni rüzgârlarına
Yaban ellerde virâneyim–
Dişlerin ki acı bir gülüşü denetliyor
Islak bir kanat
Omzuma sürtüp geçmiş gibi.
–Terleyen kan tüküren kemik yığınları
Yüzlerden fırlayan gözler
Ve ölümün sapsarı çehresi–

Gökyüzünde sarı yıldız gök kapılarını açar
İbrahim'e atının eyer kaşından gelir ses.

Kuyulara atılan yüzlerce bakış
Çürümeğe bırakılmış
Karelere bölünmüş deniz
Çukurova'da.
Her şey değişir ve eğer böyleyse
En kötüsü işin
Hiçbir şeyi değiştirmemektir
Oysa yaptığım başrol denemelerinde
Oldukça başarılıydım
İster başa dön ister yavaşlat
Hangi aşk emekleme döneminde değil ki,
Gökkuşağı ebemkuşağı
Eleğimsağma samanyolu sütyolu
Kabilemden üç kişiyi görevlendirdiler
Bir zırhlı bir destroyer bir torpido
Bir de hüthüt kuşu haberci olarak (onu saymıyorum)
Alıp getirecekler seni
Kibrit çakımı içinde

İpek böcekleri bile
Benim için çalışıyor
Ağaran tanyeri ve şaha kalkmış telefon
Savrulan sarı saçların
O çektirmenin küpeştesinde
Benim için
Uçuşan güz yaprakları

Benim için
Sarının çıldıran çocuğu ey
Bil ki bu benim son yenilgim olmayacak.

KAÇAK

Geceyi gündüzü bürüyen
Dağın karşısında bekliyorum
Nal izleri
Deniz deniz diye
Ağızdan ağza aktarılan
Artcılar da koşuyor
Olanca hızıyla
Sınırı çiziyor ırmak
Kurtuluşun yok
Çünkü sen nereye gitsen
Yıldızın da oraya akıyor.
Kendi safımdayım
Sorgun ağacından yapılmış
Mızraklarım var
Nereye gitsen
Alevli uçlarıyla.

Göğsümün dar uçurumundan
Ölüme merdiven dayıyorum
Bir lahza
Kartallar nerede sevişirler biliyor musun?
Yükseklerde ta yükseklerde sarışırlar.
Sen nereye gitsen
Dayanılmaz bir kendinden geçiş.
–Söyle ne duydun?

–Ne duydumsa duydum ne çıkar.

Ölüme bir ek yap ve birleştir.
Kaçak fırtınaların çocuğu
Rüzgârda bükülen ağaç.
Ölümün kapısındayım
İzin kâğıdı istiyorlar
Oysa ben kaçağım.
Yüzünü saklamadan ağlıyorsun
Demek ki
Sen başka birisin
Tırnağını dişlerine vuruyorsun düşünürken
Demek ki sen başka birisin
Bir alev fışkırması parıldıyor yüzünden
Demek ki başka birisin
–Saçların söz dinlemiyor–
Işıklı pencerelere vuran gölge sen değilsin
Başka birisin
Dünya sanki bana kalmış gibi
Bir de üzüntüme.

Bağışlamak ayrı
Unutmakta bütün iş.
Karşılık vermiyor gözlerin
Önce mavi, sonra yeşil, sonra sarı.
–Demir kapakların altındayım–
Su gibi akan görünüşün
İki ağaç arasında boş bir sahne
Dokunsan kırılacak bükülüşü parmaklarının

Direnişini sürüklüyorum
Lekesiz bir gölge gibi.
Ben yeryüzü kaçağı
Sakın şiirime vurma.

ÖTEAN

Hangi kalyonun yıldızısın
Bir elinle güçlükle tutunurken
Öbür elinle göğsünü bastırıyorsun
Neden dağılıyorsun
O mağaraya kapatılmış fırtınayı
Dağıtma ki olan olsun
İnce damarlarında dursun
Dağdaki akarsu
Doldursun çocuklar
Bugünün yarınını.
Parmakların ki uçları kızıl göz
İpek gibi pürüzsüz
Ama geçemezler kan kalesinden
Kayrevan neresi
Neresi gece
Gündüz neresi
Ötean gördüğüm sen miydin
Eskitme gözlerimi.

Gökyüzü çuhasına inen kırbaç
İnce ama vahşi bir dalga
Silah dipçiği
Dövüyor gözlerimin arkasını
Artık beni tanımakta güçlük çekebilirsin
Yani aşkın soluk yüzünü

Bakışlarının örsü
Karada deniz tutması
Çoğu kez yalpalayarak
Sınırları belirsiz gölge gibi
Yitip gidiyorsun vitrin camlarında
Sana her bakışımda
Uçurumun önünde kalıyorum
Karanlığa çarpıyor sağ omuzum
Hayatımın doruğunda bulunduğum şu sırada
Çiçek açar gibi
Parmakların saçlarının arasında
Ay gibi açık
Söz verme gibi boş
Olan yüzünde
Dayanılmaz ışıltılar
Yarın bambaşka bir insan olabilirim.

BİTMEYECEK SEVGİLİ

Şölen yaprağı
Yılan yastığı
Mutlu donatım
Gözlerin.
Alnından sökün eden ışık
Bölünmez sarsıntıdır geceye
Ve amansız bilgisi papatyaları bir bir yolmanın
Öyle ki önünde beyaz sarıklarıyla papatya tarlası
Denizi yalayan rüzgâr
Kıyıya vuran dalga
Şanıdır ölümün kör kardeşi olmanın
Yani ağzını havaya açmış istiridye
Suların emin bekçisi
Serseri hülya
Uzayan akıl dişim
Hayalî mesafeler altında daima mevcut olan

Akarsuyum
Dünyanın ötesine bakar gibi
Binlerce ölümü içinde barındıran
Deniz de bilir
Gizli yazgımı
Kalbimi ihtiyatsızca bağladığımı sana
Uçan kuş güvencedir yürüyüşüne
Bu demektir ki

Mezarlıkta saklambaç oynayan çocuklarla birlikte
Kendi mezarımı kazıyorum
Rüzgârla dalgalanan beyaz sakalım
Şenlik ateşi güçlü ellerimle.
–Fair is faul faul is fair–
Barış muhakkak
Bir savaş hazırlığıdır.

Sularda hep sularda
Başım sularda
Toprakta kızılca kıyamet
Veryansın ediyor hayat
Varsıl bir çağrı mı bu diyor
Cemal Şakar
Öyle de olsa
Ağaç rüzgârı saklıyor
Karla örtülüyor yollar
Ve her şey oyun kadar güzel.
Adını bıraktım bir saat öteye
Bir saat sonra da
Toros vadisi arkamdan silinecek
Uzaklarda yangın kızıllığı
Maraş

Unutulmuş bir kehanet gibi.
Yok edilme emri
Boş bakış
Camdan kılıf içinde ölümünü kusuyor ve beni
Yeteri kadar desteklemiyor.

Döner merdivenle çıkılıyor gökyüzüne
Orda gök gemisi
Seksiyonda görünüyor ve biraz ürküntü
geçiriyorum.
Ağır ağır parlıyor yıldızım
Toprağın derin uykusunun istilâsı
Sahralar petrollü göller
Havada duran köprü
Uzaklaşıyor.

–Öğretmeninden dayak yiyor
Sarı benizli çelimsiz çocuk
Yine de sınırsız gücü gövdesinin
Toprağı kana boyuyor–
Ve birden sırtında kepeneği
Muhteşem çoban
İşte fırsat
İşe yarar bir sevgi
Kendisini burguluyor.
Deniz çekilmekte.
Ne kaldı sana ki
Bunca çeşmelere koşmaktasın.
Ey Talhâ
Ey Beyrahâ

ÖLEBİLİRİM

Hafifçe aralamıştın dudaklarını
İlk kez gördüğümde seni
Dudaklarının uçurumundan
Belirivermişti o beyaz kelime
Ve yalnızlık lime lime
Dökülüyordu gözlerinden.

Ölebilirim senin için
Bu dünyada ve öbür dünyada.

Bir yağmur gecesinin kuytusundaydın
İkinci kez gördüğümde seni
Çözülen saçlarının akıntısında
Söğütler uçuşan kelebekler
Kırlangıç yuvaları
Kağıttan kayıkları çocukların
Eriyen gün batan güneş
Ve gölgesi yıldızların

Ölebilirim senin için
Bu dünyada ve öbür dünyada.

Son kez gördüğümde seni yürüyordun
Yürüyordun rüzgârla beraber
Kalbim avuçlarına düşmüştü
Ve bir daha kendisinden haber alınamayan.

Ölebilirim senin için

SAYIKLAYIŞ

Yarim değil ellerinin güzelliğinden
Dağlardan kırbaçlanarak kovalanan rüzgârın
Geceyi dizginlemesi çölde
Islak giysileriyle yaklaşması sessizliğin
Şu kalbe demir sularıyla sokulan
Ve kanıma güller seren gözlerinin
Sularla onarılması her gün.

İşte bak aldığını geri veriyor her şey
Narin bir kamış yükseliyor ovadan
Bizsiz de yürüyebiliyor çocuklar
Alnının ipek yokuşundan okunuyor
Zulme başkaldırmanın güzelliği.

Bak bahar yağmurları şimşekler içinde
Bir kez daha nişanlanıyor dağlar
Kelimeler bir kez daha kıvılcımlanıyor
Bir kez daha doğuyor ülkem
Kanının ve bağrının derinliklerinden.

Yarim hayatımı ortasından kesseler
Kanayan yanlarım çıkar ortaya
Dolaşır kalbinin sokaklarını
Gözlerimle beslediğim hüzün yaprakları

Geçerek yıldız yağmurlarının içinden
Sürdüm yanına geldim anla işte

ÖLÜM VE ADAM KADIN

Ölüm eriğini pazar yerlerinde
Satarım geceleri
Sessiz bıyıklı bir satıcıyım.
Bir gün mavi gömlekli bir adam
Sizlerce herhangi bir adam
Ve bir kadın yanında yüzü çil
İkisinin de elinde bir çift karanfil
Geldiler erik aldılar benden.
Kadının yüzünü bir yerden
Hatırlar gibi oldum birden.
Savaş soluğunu yitirdi dedi adam.
Ölü gözlerle.

Bense yersiz konuşuyorsunuz dedim
Gözlerim yerde.
Kızdı köpürdü adam
Ölü saksıları yaşayan pencerelerin dedi
Yaşamak boş bir kovan dedi.
Kadının yüzü çil çil yandı
Korkuyla adama dayandı.
Üzülme sevgilim dedi
Üzülme. O da ne?
Ben içimden öyle sevine sevine
Neler oluyor dedim adama.
Adam dedi:

Bu kentte deniz her gece
Yürür bomboş alanlara kovalar bizi
Sarı bir ışık kemirir kemiklerimizi
Demir çubuklarla bükülen.
Kadın dedi:
Çocuklarımız sakallı doğdu
Kentin sularında boğuldu
Sular karardı yalnızlığımızdan.
Adam dedi:
Ey kenti bekleyen dev
Sarnıçlarda cüceler
Yalnızlık alev alev
Sarıyor çevremizi.
Kadın dedi:
Sen ey sarsılmaz günah
Kalbimizde açtığın siyah
Oyuk nasıl dolacak?

Adam dedi:
Giriyoruz vakitsiz ve dalgın
Giriyoruz yığın yığın
İçeri daha içeri yıkıntılardan
Taşlar bağırıyor inşaatlarda
İş hanlarında insan kırıntıları
Ağaç kovuklarında rüzgâr
Diş gıcırtıları, haykırışlar
Eksik olan bir şey var
Bir şey var gecenin tarihinden.

Kadın dedi:
Hep bir uçurumun kıyısındayız
Gökyüzüne tutunmaktayız
Bazen ellerimiz uzaklaşır bizden
Bazen gözlerimiz
Bilmem ki neyi aramaktayız
Adam dedi:
Ölüm ey inanılmaz gerçek
Uzat uzat pençeni
Parçalansın yer gök.

VİSAL

Geldiler
İbrişim kementlerle boğdular acılarını,
Bilinmez nerede gizliydiler
Deniz en yumuşak sularıyla sardı onları
Sular çektiler içlerine kaynaklardan
Çocukları yokladılar
Evlerin gözlerini kapattılar
Kuşlar gökyüzüne çekilmişti geri geldiler
Dağlar geri geri çekildiler
Birden yemişlendi ağaçlar
Geldiler ve mermerleri boğdular
Benim bir vakitler tutukluyken
Kalbimi suların basması bundandır.
Vakit bir yağmur vaktiydi
Yorgun askerlerle geldiler
Sessiz ve sakindiler
Ellerinde ikindiler.

Belleğimin kuyusundan çıkardığım ne varsa
Güneş ve çırılçıplak düşünce
Ve öldürülmüş anılar
Önüme serpildiler.

Unutma
Sen gene de
Kalbimin barınağındasın

Orada kırmızı güller arasında
Beyaz bir gül vardır
İşte sen o'sun
Sen beni kollayan uçurumsun.

KALANLAR

Göğsümü yalayan gül alevinden
Silinmez izler kalır.
Gökte bulutla oynayan çocuk
Öksesine yıldız çakan melek kalır.
Akşam üstüler ki çöker kıyıya
Toplanmış halatlar yığılmış zincirler kalır.
Yapraklar dağılırken saçlarından
Denize atılmış çelenk kalır.
Duvarda gölgeler öyle ıpıssız
Hücremde kırılmış ekmek
Ve bir kuru ağaç kalır.
Dersen ki her şey geçer inanmam
Günler geçer geçer üstüne sesler kalır.
Uçsuz bir dinleyişle dinle
Üstlen çöllerdeki rahmeti
Ey gürleyen yalnızlığımız

Yolumuzu gözleyen
Toprağa girdiğimiz vakit
Uğultulu derinlikler kalır.
Duy unutuş rüzgârının
Açtığı son kapı benim
Çekilince kalbimin suları
Geriye senden başka ne kalır.

YAĞMUR

İçin için yağan yağmur
Kalbime sızıyor
Damlalar içinde hayat ve ölüm
Sensin işte sensin sırılsıklam
Karşımda gördüğüm.

Nerden çıkageldin nerden
Yıldızların doğduğu yerden
Durgun gözlerinin içinden
Akan bulutlardır gördüğüm.

Yağmur yağıyor ve ben
Yeraltı nehirlerinden
Islana ıslana kalbinden
Sessizce geçiyorum.

ANIŞ

Ne vakit kalbim üzre çarpsam toprağa
Bulutlar savrulur yerin altında
Bütün gonglar geceyi vursa da
Yağmur delik deşik etse de gökyüzünü
Uçacakmış gibi dursa da gözlerin yüzünde
Her şey kan içinde erse de sona
Doğduğum yerlerde bilinir
Gövdemi dolaşan kurşunun
Ağrısı uzak değil
Ve bilinir bizim oralarda
Sönecek gibi olmadığı
Gözlerimdeki yangının.

Bir şehir yükseliyor denizden
Yosun bağlamış minareleriyle
Çocuğun boynuna vurulan lâle
Toprağın üstünde duran tehlike
Kendiliğinden çözülüyor
Meydan kendisini yutuyor
Bir mağara ağır ağır kapatıyor ağzını
Şafak yontucular doğruluyor
Ellerinde sevinç mızrakları.

Ey ruhu ihanetlerle hırpalanan
Acıyı bir ateş gibi taşıyan göğsünde
Köpüren düşlerimde sen varsın

Bütün kelimelerin içinde sen
Çık gel gül fırtınaları içinden
Gel ki taşmaya hazır
İçindeki kan gölleri
Gölgesi ta buralara vuran o yerleri
Son kez olsun anarak.

DAĞ

Bir yılan dansediyor
Tam ortasında kalbimin
Kuşlar bile haykırıyor bu şehirde
Bilinmez geleceğin.

Anneler yürüyor parklarda
Önlerinde tabuttan arabalar
Yağmur yağıyor üstüme
Ateşten damlalar

Bir kuraklık gibi çöküyor akşam
Soluklaşıyor her şey nereye baksam
Al kaçır beni dağına eşkiyam
Ki yıldızlara değsin başım

HÜZÜN UÇURUMLARI

Yavrum
Yalnızlığı şu son kıyısını da atla
Ve anla ki hayat
En özgür biçimini sende denemiştir
Onun içindir ki ölüm
Denizin doğurduğu eşsiz dalga
Sende dokumaktadır güzelliğini.
Varsın açıklamasın kendini hiçbir şey
Değil mi ki gökyüzü toprağı kucaklamaktadır
Değil mi ki mavilikler yolmaktayım göğsünden
Değil mi ki bileklerimize kaynayan çelik
Bir nehir gibi akan şu bulvar
Gövdemizi dolaşan güneş
Her gece üstümüze devrilen yıldızlar
Senin doğurganlığından birer parçadır
Ve elbet senin için söylenmiş türküler vardır
Uzak dağlarında ülkemin

Yürüyorum
Bilirsin ben yürüyünce
Irmaklar yürür ardımdan
Kabir sularında avlanır çocuklar
Ağaçlar ve kuşlar alabildiğine
Yalnızlığı sağar
Ben yürüyünce değişir insanlar

Artık hücuma kalkabilirsin ey rüzgâr
Çünkü tarihin yaprakları arasından sızan kan
Boyuyor
İçimde yuvalanan şiiri
Ve sen nereme baksan
Oramda bir kalp çarpıyor.

HÜZÜN YILLARI

Çarp çarp dalgalarını
Ey içimin denizi
Benim kayalarım yalçındır.
Bizim oralarda hüzün
Geceleyin gündüzün
Göğüslerde dağlanır
Gözlerde oyalanır
Ağaç olur dallanır
Sularla kanlanır
Yenilen hüzündür
İçilen hüzün
Geceleyin gündüzün

Bilirim çendan
Bu toprak zindan
Kalacak değil
Doğacak gün
O kadar uzak değil
Sarsalım sarsalım
Yeri sarsalım
Karşı koyacak değil.

YALNIZLIĞIMIZDIR

Şiir geldi çarptı mutlak
İçerimin denizine
Çocuklar yakın çocuklar uzak
Bürünerek ölümün sessizliğini
Yürüdüler üzerine.

Yaralıyız
Bulutlara sarılı bir kılıç tarafından
Çocuklar yağmurlarda dolaşınca anlıyor
Yağmur katarlarından
Boşalan, çarpan ve kırbaçlanan yalnızlığı
İçlerindeki denizi ve sızan kanı
Ve diyorlar hayat
Bir aşk konvoyunun
İçinde bir oyun
Bir kelime bir oyun.

Ve diyorlar biz büyümüyoruz
Büyüyen yalnızlığımızdır.
Bulutlara sarılı
Yalnızlık kılıcını
Erken görecekler.

Aradığım bir kelime
Birden düştü elime
İçerimde lime lime

Olmuş ağı atıyorum.
Yıkık bir yüzün üstünde
Arkaya kaymış gözler
Acıyı demetlemiş
Sana uzatmış gözler.

İçimde benden başka
Ağlayan biri mi var
Kendine aykırı düşmüş
Arkaya kaymış gözler.
Morgun soğuğunda yapayalnız
Acıya kanmış gözler.
Divan pencere lamba
Gönül atılışları
Kanser, atar damar tıkanması, akciğere kan dolması
Ölüm her zaman ve bir kere daha çarprazdır.

SIĞINMA

Önümde açılan yar
Ölüm tuzağını kurar
Buram buram yağan kar
Issızlığına sığınırım.

Gözlerinin değdiği her yerde
Bir göç başlar
Gözlerin gül ormanı
Su verir çocuklara
Gözlerine sığınırım.

Her gece ay
Gelip yerleşir avuçlarıma
Kalbe dağ gibi yığılır kelime
Sular kayıp gider sessizce

Anlıyorum
Köklerim daha derinlerdedir
Deniz diplerine sığınırım

UYGUN DEĞİLİM

Seni yalnızlık doğurdu
Kül rengi bir akşam üstü
Onun için uzar gider saçların
Onun için su taşırsın
Yalnızlığın papatyaları çocuklara
Bak mavi bir tülbent gibi savruluyor gökyüzü
Bulutlar sarkıyor ağaçlardan
Çok kayıp şehirlerden geçtim
Su uçurumlarından
Bu iç savaşı sen başlattın
Ruhumun kanlı fırtınası aşk
Ve işte diyorum
Bana aldırma
Sen bana bakma ölüm
Ben de biliyorum
Uygun olmadığımı
Bu dünyaya

AŞK AKIYOR

Aşk akıyor
Sarışın denizinde gözlerinin
Lâleler büyüyor adımlarından
Gelincik daha bir kırmızı oluyor
Şarkını söylüyor kozalak
Bulutlar uçuşuyor saçlarında
Aşk akıyor
Gözlerinin sarışın denizinde.

O derin kuytularda sesini duyayım istedim
Ölüm gözlerinle başlıyor önce
Çırpınan sesi kalbimin
Haziranlar gibi git git bitmiyor
Sonunda eylül olarak çıkıyorsun karşıma.

İçimde ölmeye başladın
Seni sevdiğime inanmadılar
Ama ben dokuzla beş arasında
Senin nöbetini tuttum hep
Bir karınca kervanı gibi akıp gittin.

Aşk akıyor
Sarışın denizinde gözlerinin.

TEPEDEKİ GÜL

Gülümü karşı tepenin başında
Gizli bir el kırbaçladı
Büyüttü yalnızlığını
Tepe güle kesildi
Arka çıktı gülüme.

Şehire kaçtı gülüm
Elden ele dolaştı
Sonunda solgun bir pastanede
Uykuya daldı.

Ben gülümü bu kadar severim.

CAHİT DEYİNCE

Cahit deyince aklıma sular yıldızlar
Alınlarında şafak örülü
anneler babalar
Gözleriyle gül toplayan çocuklar
Çöl rüzgârları kervanlar
Denize atılmış ağlar
Kalbe dökülen ırmaklar gelir.
Cahit deyince aklıma
İçinde bütün çiçekleri taşıyan sevdalar
Aşklar arkadaşlıklar gelir
Sait gelir Akif gelir Erdem gelir Rasim gelir.

DÖKÜLÜŞ

Baktıkça gözlerine derinden
Üstüme başıma güller dökülür
Ve her şey kopar yerinden
Bir buluş bir gülüş ve unutuş ellerinden
Ellerinden beyazlıklar dökülür.

Düşlerim ki kuşatır gökyüzünü
Sonra yıldızlar dökülür
Geçerim arasından kimsesiz çocukların
Ağaçlardan ağıtlar dökülür.

Akar saçlarından yalnızlığın ırmağı
Kalbime dökülür.

KAYALARDAN AKAN

Nice bin ağıtlar akıtsam yüzünden
Gece kuşları, yağmur kalabalıkları geçiyorken
Sen savaşan kanatlarını yorgun düşüren ırmak
Hiçbir çakıl taşının katlanamadığı
Gözlerinden acımayı kaldırdığın günden beri
O çocuğun
Gülmelerinde sürekli bir akrep sancısı taşıyorsun
Geçilmez bir dalın düşen aynasındasın
Sen beni öldükten sonra mı arayacaksın
Ay beneklim böyle mi olacaktı
Böyle mi olacaktı bizim yalnızlığımız
Sen kuytularda boy vermiş çiçek
Böyle mi olacaktı
Bir bilsen arkadaşımın çektiği ağrılardan geçerdin
Ve anlardın susuzluğunu bu kentin
Acısını çıkarırdın kimsesizliğin
Gözlerime düşen yağmur damlalarının
Hangi kayalıklardan aktığını anlardın

KEREM'E AĞIT

Ardımda hiçlik dereleri
Önümde varlık gülleri
Ellerim Kerem'in elleri
Uzaktan çocuk haberleri
Dediler ki Kerem ölmüş
Güzellikler deren ölmüş

Canımın bağı oğlum
Kalbimin ağı oğlum
Acının dağı oğlum
Derdin otağı oğlum
Yel eser ağu oğlum
Önümde duran ova
Bir kan çanağı oğlum
Gökyüzü boydan boya
Hüzün ırmağı oğlum
Senin güzelliğinden
Yerler ağmalı oğlum

Hasretin inceden akan su gibi
İçimi doldurup taşırır gibi
Her adımda kurulu bir pusu gibi
Deniz diplerinin yosunu gibi.

Dereler tepeler çağlıyor oğlum.

Rabbim aramızda gizimiz var

Bir sandık içinde çeyizimiz var
Uzar mahşeredek dehlizimiz var
Batan günlerde akar güzümüz var

Ağaçlar dallarını eğiyor oğlum
Cennetin güzel çocuğu
Gözleri gül tomurcuğu
Yavruların yavrucuğu
Unutma şu babacığı
Şu babacık gönlünü dağlıyor oğlum

Özden harabeyim ben
Onulmaz yareyim ben
Kendime çareyim ben
Kerem'im divaneyim ben

KEREM'İN ÇANTASI

Senin çantanın oğlum
Bir gözünde gülücüklerin vardı
Ağlayan çocukların yanaklarına yapıştırırdın
Bir gözünde defterin vardı
Ki her yaprağında
Yıldız gibi çırpınırdı minik kalbin.
Bir gözünde üzüntülerin vardı
Saklardın.
Bir gözüne de kuşlar yuva yapmıştı.
Kulpundansa Keremcik
Kedercikler sızardı.
Çantan ne ağır çantaydı

GÖK DUVARLARI

Kalbim gök duvarlarına
Resmini çizer
Gözlerin düşlerimde gezer
Akar içime içime.

Ne olursun biraz gül
Gözlerinde o ıslak gül
Baktıkça ben hep büyür
Açar içime içime.

Önümde devinen şehir
Saçlarından akan nehir
Rüzgârlar içre zehir
Ağar içime içime.

Geçtikçe sulardan yüzün
İncecik dal olur hüzün
Şarkıları yeryüzünün
Dolar içime içime.

Yavrucuğum feryadım var
Yağıyor ellerime kar
Mezarcığından ışıklar
Doğar içime içime.

Sarar kollarım yerleri
Ay taşırır geceleri
Senin yokluğundan beri

Pusuda mı bencileyin
Her şeycikler geceleyin
Ben nasıl derinlerdeyim
Ki yıldızlar gökyüzünden
Yağar içime içime.

HASRET

Büyük hasret ejderha
Yağmurla ıslanan sahra
Kutsal deve Kusva
Gelir geliyor bir daha.

Güzel çocuk elveda
Karşımda yükselen dağ
Kalbe atılan ağ
Ve ordusuyla Taha
Geliyor geliyor bir daha.

İçli ağaç Hannâne
Göçler ki hane hane
Geliyor geliyor bir daha.

YAKILANLAR

İçimi kemiren fırtına
Palanga
Yeşil hurma ağaçlı dik kayalıklar
Kuşkuların yoğun sisleri arasında
Düşündükçe ıslanan saçlarım
İncecik kaplamalı tavan arasında
Kaya oyuğunda kalan yağmur sesleri
Bu dünyada söylenecek sözüm var mı
Kızıl kanlar püskürüyor savaş alanlarından
Uzaklara fırlatılan mızrak
Pırıl pırıl çiçek sedleri
Yedinci kat göklerin ışığı
Bir yanım mercan dağı
Bir yanım kötürüm
Toprak sarkıyor
Hazin yanık bir mahallenin yıkıntılarında
Buraya getirilmiş
Yer böylesine ıssız
Işık böylesine sönük
Kırık dökük küçük ev.

YÜRÜYEN DÜNYA

Yelkenler dolusu sevincim var
Renksiz ve duru gözlerinden.

Ve işte böyle
Heyecandan kalbi çarpıyor karıncanın
Yukarlardan akıyor su
Yerden vuruyor
Hüznün o bilinmez uçurumu.
Sürünerek geçiyor tren
Dağların bulutumsu yalnızlığından
Bir inip bir kalkıyor gökyüzü
En yakın fener çok uzakta
Soluk sarı kumaş parçalarıyla donatılmış
Yüzünden akan gülümseme
Hançerle kazınmış
Gözlerinin feri sönmüş
Derisi kemikleşmiş
Şu büyük kentin aç çocuğu
Vurdum duymaz sellerle
Kaç sayı çıkarsak çıkalım.

AĞLAYAN AĞAÇ

Hannâne
Gözlerin nerde
Görülmeyende
Hannâne ellerin nerde
Bilinmeyende
Kalbin nerde atar
Beytüllehemde
Suyu nerden içersin
O'nun parmaklarından
Yerinde misin Hannâne
Kopuyor içimde hasretin
Ağla Hannâne
Secde kıl
Derdin kendine yeter
Gözlerin bana.

YILDIZIMIN İPİ

Deniz geliyor
Köpükten çehresiyle
Gölgesini bırakıyor
Akşamın peçesine
Yıldızımın ipini çekiyorum
Fısıltıyla konuşsan da
Tanıyorum sesini.

Uçmak için vardır pelerin
Tatlı pembe soluk mavi baygın sarı
Koruluk yanıyor.

Kutup soğuklarında araba gezintisi
Küçük sevinç kahkahaları o kadının
Açıklanmış olanlarda açıklanıyor
Bu okşayışı çalmalıyım.

PASLANMIŞ GÜNLER

Ölüm kollarımda
Sarar hayalini
deniz yıldızı
yakamoz.
Vurgun yedim
Onun için
kısaltmaları
okuyabiliyorum.
Gün batımı
Rüzgâr
Uzağa atılan kent
Yalnızlığımın uçurumu.

YALNIZLIĞIN KUCAĞI

Çalkantılı sular içinde
Batıyor ay.
Ölümle gerdeğe girdiğim vakit.
Kentin surları çöküyor.
Kuşatma kaldırıldı
Darmadağın oldu
Görkemli düğün.
Girdik de ne oldu
Başımıza çalındı yalnızlık
Çünkü tutsaklar diri diri
Yakıldı.

Ama her şey kendisini doğuruyor
Kim ne derse desin
İki adam birbirinin sureti değil
Buna rağmen yakınlıklarını
Kıskanıyorlar.
Ölüm dağı
Var mı daha uzağı
Sönmüyor ki ocağı
Yalnızlığın kucağı
Kim imdadıma yetişir benim
Yok ucu bucağı
Kılıç şakırtıları geliyor.

YAZBOZ TAHTASI

A. B. C. Yazdım bozdum.
Kaya okula koş
Koş kaya koş
Yol yokuş
Yazdım bozdum.
Cebimde ıslak çaputum
Tahtamda gün erken ağardı
Fenerin titrek ışığında
İki kan çizgisi
Göl oldu.
Tahtamda.
Herhangi garajda
İş bulacağım
Yıldız akşamdan
Tahtamda

KOKULU DUMANLAR

Kördüğüm ettim geceyi
Heceleyi heceleyi
Sorsam ki o alevlerden
Yol vermeyen nehirlerden
Topraktaki zehirlerden
İnceleyi inceleyi.

Sonsuz karlar
Yağıyor diyar diyar
Uçar aklım.

Ellerimden fışkıran
Dipsiz uçurumlar
Her şeyde bir esrar.

Ömürdür bu dökülür
Öksüz çocuklar
Kokulu dumanlar gibi
Bencileyi bencileyi.

İSKİLİPLİ ATIF HOCAM

Göğe asılı ipte tesbihin
Yükseliyorum düşürmek için.
Karanlık gözlerin mahkumu
Aşılmaz yolların senin.
Hücrende bir testi su
Ve bir somun.
Suyu arındırdın
Somun hüzünlü
Kalbin süt denizi.
Rüya meleğinin arkadaşı
Çocuğu gurbet sularının.

Çorak yabanıl İskilip
çocuğu
Güneşin kargısı.
Suları damlayan
ağaçtan
Kıvılcımlar çıkıyor
Yapraklar arasından
fısıltılar
Ağlıyor fil dişi saat.
Aşk ve öte çözümlenmez
gözlerinde.
Issız çıkmazlardayım
Öpebilsem ellerini

SONSUZ KAR

Kördüğüm ettim geceyi
Heceleyi heceleyi
Sorsam ki o alevlerden
Yol vermeyen nehirlerden
Topraktaki zehirlerden
Sonsuz karlarda aklım uçar.
Eser poyraz var gücüyle
Yıkılır ağaçlar talan olur.
Ömürdür bu dökülür
Yaprak misâli
Öksüz çocuklar gibi.
Yağıyor diyar
Ellerimden fışkıran

Önümde dipsiz uçurumlar.

I.

İstirahata çekildi güneş
Kızıl eteklerini süpürerek
Sarı benizli ay ve
Çıngıraklı yıldız
Sökün etti.
Ağaçta kuş
Yokuş çıkıyor
Dökülüp saçılmadan öbür kelimeler.
Kızım olsaydı eğer
Adını 'kelime' koyacaktım
Seherde dolaşsın için.
Ses ırmağı
Ses döngüsü
Sağır balık
Dehlizine giriyor
Oysa ben metrislendim.

Hiçbir şeye hayıflanmam
Yitmiş mektuplara hayıflandığım kadar
Ve bir o kadar yığılmış
Geleceğin dergileri
Tam aradığım gibi
Siyah yüzeyin üstünde
Önlüğünden kurtulmak istiyen çocuk

Teneffüse çıktı
Sonuç yüz güldürücü
Yaklaşık dört yüz amerikan doları anlamına geliyor

En yetkin araştırma yöntemleriyle
Büyütme fırınında yapılmış
Dalga haritalarında
Yeni bir uçuş gerçekleştiriliyor
Büyütme fırınında beyaz karların üzerine atılmış
Seccadeler
Kızıl

II.

Yaşarken ölüme rastladığımı bilmeyecekler
Belki hiçbir zaman
Zira böyle bir ânın büyüsünü tanımadılar
O akşam serüveninde sönmek üzere olan
Alın yazısını
Yarasa şemsiyesinin altına girmediler
Pençeleşmediler içlerinde insanla
Denizin sokak çocukları martıları küçümsediler
Çığırından çıkmış kılcal damarlarını
Deniz çöllerinin
Ateşleri içinde alnını serinletiyorken
Dudakları şimdiki gibi yalnızdı.

Yeni bir buluş kiraz liflerinden
Çözülen düğüm ışık iletimlerinden
Bir ucundan öbür ucuna geçmiş ve orada çözülmüş

olur;
Düşleri bende saklı olduğu için
Kilitli kapılar ardında harami definesi
Süt kalesi ve diğerleri
Yani aydedenin iki sayfasının
Birbirinden ayrıldığı yerden çıkan
Mavi ağır bir sis
Kocaman bir sevinç ve
Bu sevinci ne yapacağını bilemeyen önlüksüz
çocuk
Süleyman'ın tahtı üzerinde ceset
Hikmet ki kalbine yayılsın.

ANNEYE MEKTUP

Anneciğim
Kalbimin sızıntılı yerinde
İnceciğim
Gelinciğim
Sensiz hayatın ortası yok
Boşlukta gezineceğim
Yüzüm kaskatı ve anlamsız
Çölceciğim
Bırakıp gittin
Gölgeciğim
Geceler ıssızlaştı
Sesim çatallaştı
Artık ben kiminle övüneceğim
Yıldız uçtu yeldirmesiyle

Sevdiceğim
Her geçen gün
Daha güzeldin

BOZGUN

O bir dev
toz kadar küçük
Tüy gibi ince
kaçırılmış fırsat
Ele geçmez olay
hepsi kullanılmış olsa da parça parça
Salt bu nedenle görülür onbinlerce adsız şiddetli bakışın
varlığımı zehir etmenin üstüne UYGULANMIŞ
KARŞI karşıya gelen çaba
değiştirici düzeltici değil sevgilim
Küçük bir sevinç olabilir
AY'a kaftanını giydirebilir
Belki sonuca bel bağlamaya iter yapmacıkla budalalıkla
Ama ne onu doğurur ne de SINIRLAR.

İstediğin kadar güler yüzün ve içtenliğinle saracak ol
koşula bağlı olasılık ellerin belki o bile değil
Bundan dolayı MI savaş
yumuşatıcı etken
Her kıyıda azbiraz bulunabilir
Camı döven yağmur
Deniz kapılarında eriyen fırtına,
ELSİZ AYAKSIZ balık koşarak gidiyor yarığına

kolladığı ÂN'ı bekliyor
Dişlerine kadar silahlı olarak
süre tanımaz olursam
Beni yenilmiş addetme sevgilim
O en kolay SÖZÜ
o ilk giriş sözünü bulamıyorum
Bu itibarla hareketi geciktirmek için
kutuplaşmalıyız
Şeyin kendisine bağlı
ilişkilere ait ışıkların çevresinde
Elleri balonlu ve kâğıt düdüklü çocukların evlerine
O ânda dağılıveren küçük seslere bölünen
çocukların
NASIL DA saldırıyorlar yuvarlana yuvarlana gelen
AY'A

Ve addet ki sevgilim kalbimizi düşünmemiş
(kanun koyucu
İlk DARBE bir dizi başka darbelerle
kuvvetlerin imhasına biçeceğimiz pahadır
İstediğimiz bu BOZGUN'u sağlamaksa eğer
Aylak ve kollayan adımlarla
yan sokaklardan çıkacak olan çapulcular da
BİZDEN YANA
Böylece hayhuyuna atılırız
Dünyanın dört duvarı arasında sevişmenin
yerin dibine geçecek oturuşunla
derin uğultulu haykırışların titreyişlerin
gerilmiş adalelerin

İleri atılıp ışıklı noktayı yutuyor.
Bomboş geçip gitmiş tüm ömrüm
şimdi geriye doğru akıyor ve gırtlağıma yığılıyor.

Baştan söylemiştim:
bir ses ve bir söz çıkarmayı bile beceremiyorum
Seni bir kez daha düşünmem gerektiğini anlıyorum
o tarihte o gece seni tanımadan senden önce
Kaza ve baht verimi artırır
Bütün bunları sevgilim
bu küçük küçük ve âdeta gülünç şeyleri
sana ne diye anlatıyorum
Belki şunun için!

didik didik yaptığım tüm gözetlemelerime rağmen
Yüzünü göremedim
belki dokunmayı göze alamadığım için olacak.

BÜYÜK DOĞU

Sevgili perçemin yüzüme düştü
Kalbimin en derin yerine düştü
Sabah yıldızı da döndü dolaştı
Kimsesiz çocuklar evine düştü.

Kurdu yüceltilmiş sarp otağını
Yürüdü yürüdü dağlar üstüne
Serpti ışığını karlar üstüne
Parçalanmaz sanılan ağlar üstüne
Yaslı annelerin önüne düştü.

Kara ormanların uğultusunu
Kuruyan otların en kurusunu
Yalaz başakların sarartısını
Kükreyen denizin avuntusunu
Ağaran gönüller savruntusunu
Yeşertti yeşertti eline düştü.

Düşündüğü uzun yolculukların
Sonsuza gidip gelen salıncakların
Gökte gülümseyen bulutçukların
Yağmur oldu yağdı izine düştü.

Aldı ovaların kızartısını
Uçuk gözlerinin karaltısını
Gül perilerinin sevdalısını
Dövünen Sakarya'nın seline düştü.